

Riksdagen.

Under höstriksdagen har endast ett fåtal skattefrågor varit under debatt. Någon proposition rörande sådant ämne har riksdagen icke haft att behandla utan endast ett par uppskjutna motioner från vårsessionen.

På hemställan av bevillningsutskottet (bet.nr 61) har riksdagen avslagit motions-

yrkanden om höjning för äkta makar av skattepliktsgränsen för *förmögenhetsskatten* samt om införande av rätt till avdrag vid inkomsttaxering för förmögenhetsskatten. Yrkanden av samma innebörd framfördes redan i samband med 1952 års omläggning av statsbeskattningen men föranledde då ej heller någon riksdagens åtgärd.

farande mellan fru X och hennes fordringsägare kunde enligt TI:s mening icke inverka på bedömningen av sakfrågan. Fru X:s inkomster vore icke av den storleksordningen, att ränteutgiften — och därmed också skulden — torde bli mindre "handgriplig" på grund av det angivna betalningssättet. — Över PN:s beslut att icke upptaga besvären till prövning enligt mom. 3 av ifrågavarande författningsrum kunde klagan icke föras. Emellertid hade fru X genom sitt förbiseende icke blivit taxerad till väsentligt högre belopp än som vederbort. Enligt senare inhämtade uppgifter syntes fru X:s taxering till statlig förmögenhetsskatt i själva verket ha blivit för låg, detta enär ett i deklARATIONEN vid förmögenhetsberäkningen yrkat och vid taxeringen medgivet avdrag för skulder avsett räntefria reverser, förfallna till betalning först vid fru X:s död. Då det

här syntes vara fråga om en form av testamentariskt förordnande, borde avdrag rätteligen icke ha medgivits.

Enligt utslag den 25 okt. 1954 fann KR fru X, vilken icke hos PN fört talan emot ifrågavarande taxering inom i 119 § TF angiven tid, icke jäml. 123 § 2 mom. samma förordning vara berättigad föra talan emot taxeringen och upptog KR därför icke besvären till prövning.

Jfr. RÅ årg. 1952 not. 1465 (Fråga om en person, som av misstag icke yrkat och vid sin taxering ej heller erhållit avdrag för kommunala skatter; i sitt utslag fann KR, enär denne icke anfört någon i 123 § 2 mom. TF omförmäld omständighet, som kunnat för honom medföra extraordinär besvärsmätt, icke skäl att göra ändring i PN:s beslut, enligt vilket PN icke upptagit besvären till prövning; RR = KR).

Av större allmänt intresse är att riksdagen i enlighet med bevillningsutskottets förslag (bet. nr 62) beslutat att i skrivelse till K. M:t anhålla att K. M:t ville i lämpligt sammanhang låta verkställa en översyn av reglerna om det s. k. *förvärvsavdraget* vid taxering till skatt samt så snart förutsättningar därför föreligga för riksdagen framlägga förslag. I de motioner, vilka föranlett upptagandet av denna fråga, yrkades dels att gift kvinna skall erhålla rätt till avdrag från inkomst av jordbruk, som hon själv bedrivit och dels att det gift man tillkommande avdraget då hustrun arbetar i hans rörelse eller jordbruk skall utgå även vid taxering till kommunal inkomstskatt.

Av innehållet i bevillningsutskottets av riksdagen godkända betänkande må här återgivas följande.

Utskottet konstaterar, att ur synpunkter, som varit bestämmande för avdragets medgivande, den nuvarande avgränsningen av avdragsrättens tillämplighetsområde återspeglar en restriktivitet i betraktelsesättet som det ansetts angeläget att upprätthålla. Den frågan kan givetvis ställas huruvida den nuvarande ordningen är ur alla synpunkter tillfredsställande med hänsyn till samtliga de intressen som måste vägas mot varandra. Å ena sidan kan med fog göras gällande, att det i och för sig är riktigt att på sätt som skett vid avdragsrättens utformning beakta den omständigheten att kvinnor med förvärvsarbete utom hemmet i allmänhet måste antagas ha kostnader härför, som i regel icke förekommer för hustrur som med sin arbetsinsats biträder mannen i dennes verksamhet. Å andra sidan kan hävdas, att nuvarande ordning medför en i och för sig icke önskvärd komplicering av beskattningsreglerna vars undanröjande av olika skäl måste i första hand anses angeläget.

Under senare år har ägnats en alltmer ökad uppmärksamhet åt önskemålet att genom en viss schablonisering av den skattemässiga inkomstberäkningen åstadkomma ett förenklat deklarations- och taxeringsförfarande. Det har framstått som uppenbart att mer väsentliga resultat på detta område inte kan uppnås annorledes än genom att medge vissa schablonmässigt bestämda avdrag, vilket i sin tur medför ett visst skattebortfall och följaktligen en skattelindring för vissa inkomsttagare.

Vidare har från skilda håll uttalats angelägenheten att söka ernå en allmän skattelättnad. Utskottet vill — utan att därmed ha i dagens läge tagit någon ståndpunkt till utformningen av en eventuell allmän skattesänkning — understryka att till en diskussion i detta ämne självfallet hör även spörsmålen om utformningen av skatteskalorna och ortsavdragen. Det är också uppenbart att ett visst samband föreligger mellan sistnämnda frågor och utformningen av förvärvsavdraget.

Med hänsyn till angivna samband och till att reglerna för såväl statsbeskattningen som kommunalbeskattningen i nyss nämnda hänseenden är föremål för Kungl. Maj:ts uppmärksamhet synes det utskottet som om övervägande skäl talar för att riksdagen icke för närvarande tager ställning till frågan om en sådan utvidgning av förvärvsavdraget som förordas i de förevärande motionerna.

Även om riksdagen sålunda icke tagit ställning till motionsyrkandena, har riksdagen ansett att en omprövning bör ske.

Riksdagen har avslagit motioner med yrkande om särskilda lättnader för s. k. *bostadssparande* (bev. bet. nr 63).

D. H.